tomasovic@outlook.com

IMPRESSUM

Nakladnik: Centar za kulturu Grada Krka
Trg Sv. Kvirina 1, 51500 Krk
051 220 041
kultura@gradkrk.net
grad-krk.hr

Za nakladnika: Maja Parentić

Predgovor: Igor Gržetić

Dizajn kataloga: Igor Gržetić

Fotografije: Vice Tomasović

Naklada: 200 primjeraka

Postav: Saša Lončarić

Tisak: Kerschoffset Zagreb d.o.o.

Mi [US] / akril na platnu [2015.] _ 150 x 110 cm

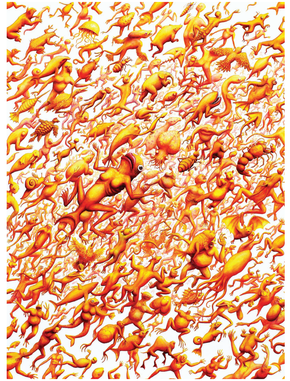

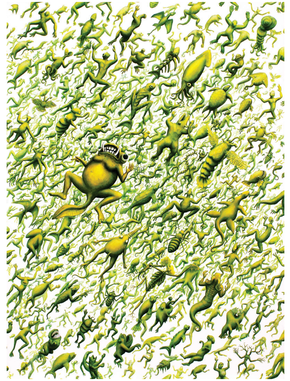

On [THEM] / akril na platnu [2015.] _ 150 x 110 cm

Iz ničega III [EX NIHILO III] / akril na platnu [2016.] _ 200 x 150 cm

Prima Materia

Vice Tomasović

Kk. Galerija Decumana / 15. 04. - 05. 05. 2016.

FORME NESPORAZUMA

Igor Gržetić

Fantazmogorične ikonografije česte su u materijalizirانim vizijama, bilo da se materijalizacija priziva riječju ili slikom, skulpturom, fotografijom, filmom, a poneglje vizualnim plesom i performansom. Upravo nam su vizualni umjetnici svjetovi koji svoje uporište pronalaze u prizorima geneze i apokalipse, njihovim alternativama i beskrajnom nizu alternacija što ih vode snovidenja, halucinacije i magijsko-evokacijske prakse. Dante Alighieri, John Milton, Hieronymus Bosch, Jan Mandyn ili Giuseppe Arcimboldo, samo su neki od drevnih vizionara na čijem su nasljeđu gradili predstavnici novijih struja fantastike i nadrealizma poput Yvesa Tanguya, Dade Đurića, Ernsta Fuchsa, Cigera, Matthewa Barneya ili Ridleyja Scotta, dok u posljednje vrijeme – vrijeme hipermodernističko neorealizma – sve češće susrećemo [ikonografski] srodne sadržaje redefinirane mitom o biologiji sukreiranog injekcijom genetskog inženjeringa. Sve nas to vodi do jedne sasvim drugačije fantazme [izmišljenog svijeta i njegovog sadržaja], koja prema lacanovskoj teoriji psihoanalize predstavlja čvor u kojem se spajaju želja i njezin imaginarni objekt, a u čijoj strukturi naziremo dvije istine: sadržaj opsiv riječima i ono na svjesnoj razini neizrecivo – nesimbolizirano. Prema tome, lacanovski gledano, fantazam se, govorimo li o svijetu likovnosti, definira kao ekran koji promatrača odvaja od njegove realnosti, postajući tako svojevrsnom formom nesporazuma, što znači da slika, u širem smislu značenja te riječi, ne može vizualizirati stvarnost [čemu u prilogu idu i Gombrichova zapažanja], već, naprotiv, promatrača i svijet koji ga okružuje razdvaja putem vizualne konstrukcije.

Barijera koju u dijelima Vice Tomasovića čini slikarsko platno potvrđuje spomenuto. Njegove vizije ne predstavljaju svijet kakvim ga vidimo, ili barem to mislimo, već je on uokviren fantazmom. No, o kakvoj se fantazmi radi? Nadoveziujući se na sjevernjački manirizam opterećen začudnošću i skrivenim simbolizmom te najčešće djabolićke predodžbe suvremenih predstavnika fantastičke umjetnosti, poput onih Gigerovih, koje u posve novu relaciju, zadržavajući etiku, dovode estetika i erotika, Tomasović stvara pejzaže lišene konkretnog prostora, ali ispunjene serijom hibridnih entiteta medusobno povezanih fizičkom interakcijom koja naposljetku navodi na jedno drevno načelo – horror vacui. Taj temeljni princip u aristotelovskoj fizici koji tumači kako je sav prostor u cjelosti ispunjen, motivirao je mnoge da se, u pokušaju njezina dokidanja, suoče s prazninom. Tako i Tomasović svoje slikarske površine, od ruba do ruba, ispunjava kišom humanoidnih bića, isprepletenih varijacijama na teme povezane s modificiranim oblicima flore i faune. Taj pomno iskreiran panteon, kojem dodatnu neobičnost osigurava prihvaćanje načela [hiper]realizma, mogao bi biti akteron geneze iz zasad još uvijek nepoznate verzije Petrokinijija koja otkriva evoluciju hibrida u oblike života kakve danas znamo. Međutim, ako priču postavimo inverzno, Tomasovićeve kreacije svjedoče nam o budućnosti u kojoj smo s eksperimentimranjem otišli predaleko, stvorivši možebitne bio-kiborge, agresivnu fuziju životinje i bilke ili bilke i čovjeka. A možda su baš takvi entiteti nekad nastanjivali Pannotiu, Rodiniu i Pangeu, očuvavši se sve do danas u formi arhetipa, kao nasljeđene tendencije ljudskog uma da formira mitološke motive. Kako bi ih ito vjernije kanalizirao, jer umjetnici raspolažu tom vještinom, Tomasović polazi od upečatljivih koloristčkih kompozicija čija nemirna struktura neprestance bježi promatračevu pogledu, a čemu u prilog ide i njihova monumentalnost [Iz ničega I i II], da bi se potom okrenuo istraživanju monokromtoje [Mi & Oni], koja ga je dovela do gotovo u potpunosti sivih rješenja, bliskih hladnoj gigerovskom bio-mehanističkom univerzumu [Iz ničega III]. Ito je dodatno potencirano, kako sve većom zbijenošću naslikanih tijela, tako i likovima prijetećeg ekspresije.

Odmaknemo li se sada od riječima opisivog segmenta fantazme, dolazimo do trenutka u kojem se suočavamo s onime što ne možemo vidjeti, ali ipak možemo dokučiti. To je ritma o energetskim obrascima [kao simbolima aktivnim u sferi kolektivnog nesvjesnog] koji u slučaju Tomasovićevih kozmogonijskih i/ili apokaliptičnih kreacija formiraju zaista jedinstven imaginarni red.

Iz ničega IV [EX NIHILO IV]

akril na platnu [2016.]; detalj
_ 140 x 100 cm

Iz ničega I [EX NIHILO I]

akril na medijapanu [2014.]
_ 270 x 210 cm

VICE TOMASOVIĆ

Roden je 1986. u Splitu. Nakon završene opće gimnazije u Omišu, upisao je Umjetničku akademiju Sveučilišta u Splitu, smjer likovna kultura, gdje je diplomirao 2009. godine. Predsjednik je Hrvatske udruge likovnih umjetnika u Splitu. Radi slike, skulpture, performanse i instalacije. Koristeći vizualni vokabular da bi zbunio gledatelja, nudeći mu rješenje bez postavljenog pitanja, Tomasović stvara nove fantazmagorične svjetove za koje tvrdi da su stvarni prikazi iz zemaljske povijesti budućnosti, a u stvari su forma besadržajnih pobudnog sadržajnim oblicima koje nemaju ništa u interakciji s okolišem i čini se kao da ilustriraju neku nama nepoznatu basnu s mističnom poukom. Gledatelj je primoran stvarati vere temeđu konotacija, kosiflika i osjećaja koje prikazi u njemu pobuđuju stvarajući tako nove minijaturne mitologije. Odbacujući uvriježene narativne forme on stvara radove koje proces koji započinje automatizmom podvijesti, a završava naknadnom konceptualizacijom samoga rada kroz brojne oblike koji pobuđuju asociacije konfrontirajući nas tako sa našom vlastitom percepcijom i strahom od znanja. Vice Tomasović trenutno živi u Omišu.

Samostalna izložbe:

2016. Prava povijest svijeta, Zagreb, Piktoo galerija
2015. Iz ničega, Zagreb, Lauba
2014. Ex nihilo, Omiš, Gradski muzej
2014. Prije vremena, Split, Salon Galić
2013. Teorija bijlnog podrijetla, Split, Galerija Praktika
2011. Ohlsi u duhu, Split, Disklecijanovi podrumi
2008. Bestijarij, Omiš, Galerija Onsalon

Performansi:

2015. Poworka, Varaždin/Pula, Dani hrvatskog performansa u Varaždinu/Puli
2014. Prvi ples, Omiš, Kaštil Slanica
2013. Teorija bijlnog podrijetla, Osijek, 13. Perfermance Art Festival
2012. Homolog, Split, Salon Galić, Povodom 15. godišnjice Umjetničke akademije Sveučilišta u Splitu
2011. Diktat, Split, Multimedijalni kulturni centar, Dani Otvorenog performansa u Splitu
2010. U međuvremenu, Split, Akvarij Bačvice, Dani otvorenog performansa u Splitu
2009. Made in vitro, Split, Multimedijalni kulturni centar, Dani otvorenog performansa u Splitu
2008. Ego Petrus, Split, Akvarij Bačvice, Dani otvorenog performansa u Splitu
2007. Murus, Split, Umjetničke akademija, Gripe, Dan Umjetničke akademije Sveučilišta u Splitu

Iz ničega II [EX NIHILO II]
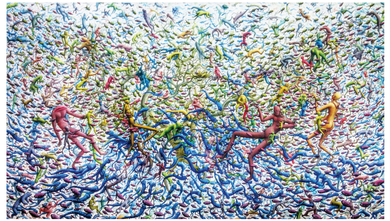
akril na platnu [2015.]
_ 208 x 120 cm